

výslech st-le jako obviněného, jest datován dnem 19. ledna 1928. Sporno jest, zdali tím, že zmíněný výměr osp-é, obesílající st-le k odpovědnému výslechu, byl příslušným úředníkem jmenované osp-é podepsán, bylo trestní řízení proti st-li zavedeno čili nic. Kdežto žal. úřad stojí v nař. rozhodnutí na stanovisku, že rozhoduje datum aprobece výměru, jímž byl nařízen výslech st-le jako obviněného, nikoli datum, kdy obsílka byla expedována, nebo kdy snad byl výslech proveden, je stížnost názoru, že za zavedení trestního řízení lze pokládati jen úkony, které se projevují mimo úřad přímo proti obviněnému, a že nepostačuje úkon čistě interního rázu, jak tvrdí nař. rozhodnutí.

Nss uznal správným stanovisko stížnosti.

Podle § 4 min. nař. z 3. dubna 1855 č. 61 ř. z. odpadá vyšetřování a trestání policejního přestupku bez další podmínky, uplynuly-li 3 měsíce od doby, kdy byl přestupek spáchán, aniž trestní řízení o tom bylo zavedeno. Je tedy podle této právní normy, podle které sluší spornou otázku posouditi, k přerušení (přetržení) promlčení zapotřebí, aby v uvedené lhůtě promlčecí bylo proti pachateli přestupku trestní řízení pro tento čin skutečně zavedeno, t. j. aby úřad povoláný podle zákona k stíhání tohoto přestupku učinil úkon směřující proti pachateli jako obviněnému (podezřelému). Není třeba, aby pachatel trestného činu byl tímto úředním úkonem zasažen, neb aby byl o něm zpraven, nýbrž stačí na př., byl-li vyhlášen proti pachateli přestupku příkaz, aby se k úřadu dostavil, po případě byl-li vyhlášen příkaz, aby pachatel byl předveden, nebo byla-li obsílka předvolávající obviněného k odpovědnému výslechu úřadem odeslána. Vždy však je zapotřebí, aby úřední úkon namířený proti pachateli jako obviněnému nebo podezřelému byl skutečně učiněn, t. j. aby tento úkon byl úřadem projeven na venek, neboť výše citovaná právní norma vyžaduje k přetržení promlčení policejního přestupku, aby trestní řízení bylo v promlčecí lhůtě proti pachateli zavedeno, a o zavedení trestního řízení nelze mluvit, jestliže úřední akt, kterým má býti řízení zavedeno, byl sice povoláným úředním orgánem podepsán, avšak mimo úřad projeven nebyl.

Z toho, co bylo uvedeno, plyne pro konkrétní spor, že trestní řízení nebylo proti st-li zavedeno tím, že byl podepsán výměr osp-é v P. z 19. ledna 1928, obesílající st-le k odpovědnému výslechu. Opačný názor žal. úřadu nemá opory v zákoně. Nař. rozhodnutí založené na tomto právním názoru musilo býti zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.477.

Policejní věci. — Honební právo (Slovensko):
 * Pro přestupky zák. čl. XX:1883 platí i za účinnosti zákona č. 98/1929 Sb. promlčecí lhůta tří měsíců.

(Nález ze dne 13. října 1934 č. 18.707.)

V ě c: Martin M. v K. (adv. Dr. Vladimír Varsík z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek pytláctví.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem okresního úřadu v Pišťanech jako policejního trestního soudu I. stolice z 3. května 1932 byl st-l uznán vinným přestupkem § 26 zák. čl. XX:1883, jehož se dopustil tím, že dne 21. října a 22. října 1931 neoprávněně lovil zajíce v cizím honebním obvodu katastru obce Š., a byl odsouzen na základě § 10 zák. z 25. června 1929 č. 98 Sb. k pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti k 10dennímu uzamčení.

Nař. rozhodnutím pozměnil žal. úřad uvedený rozsudek v tom směru, že uznal st-le vinným jen přestupkem pytláctví spáchaným dne 21. října 1931, a odsoudil ho proto podle § 10 zák. č. 98/1929 Sb. k peněžitě pokutě v částce 500 Kč, pro případ nedobytnosti k 10dennímu uzamčení, z obžaloby a zákonných následků přestupku pytláctví spáchaného dne 22. října 1931 ho však podle 2. bodu § 155 pol. trest. řádu osvobodil. Odpovídaje na námitku, že přestupek je promlčen, uvedl žal. úřad v odůvodnění svého rozhodnutí, že přestupky pytláctví mají býti podle § 10 zák. č. 98/1929 Sb. stíhány z úřední moci a že proto pravomoc k jich stíhání podle § 31 zák. čl. XL:1879 se promlčí v 6 měsících ode dne, kdy byl přestupek spáchán. V daném případě přestupkové řízení pro přestupek spáchaný dne 21. října 1931 bylo proti obžalovanému zahájeno již dne 7. dubna 1932, kdy mu bylo doručeno předvolání k ústnímu jednání, je tedy zřejmo, že o promlčení trestného činu obžalovaného nemůže býti řeči.

Ve stížnosti podané na toto rozhodnutí se brojí předem proti správnosti zjištění žal. úřadu, že trestní řízení pro přestupek spáchaný dne 21. října 1931 bylo proti st-li zahájeno již dne 7. dubna 1932, a vytýká se po té, že zákon č. 98/29 Sb. nic nezměnil na předpisu § 46 zák. čl. XX:1883, podle něhož všechny honební přestupky se promlčují ve lhůtě 3měsíční, takže byl porušen zákon, když za přestupek uvedeného honebního zákona byl st-l potrestán po uplynutí této lhůty. Nss zabýval se nejprve touto námitkou, neboť jestliže by bylo stížnosti v tomto směru dáti za pravdu, odpadla by povinnost zabývatí se námitkou uvedenou výše na místě prvním, kdyžť podle názoru žal. úřadu platí v konkrétním případě 6měsíční lhůta promlčecí a k zahájení řízení pro přestupek spáchaný dne 21. října 1931 došlo — jak žal. úřad zjišťuje v nař. rozhodnutí — dne 7. dubna 1932, tedy po uplynutí 3 měsíců od spáchání přestupku.

Brojíc proti správnosti názoru žal. úřadu, že za účinnosti zák. č. 98/1929 Sb. platí pro honební přestupky promlčecí lhůta 6měsíční, namítá stížnost, že zák. čl. XX:1883 ustanovuje v § 46 promlčecí lhůtu 3měsíční ohledně všech honebních přestupků bez ohledu na to, mají-li povahu přestupků soukromožalobních nebo veřejnožalobních, a že na tomto ustanovení nebylo nic změněno tím, že podle zák. č. 98/1929 Sb. sluší všechny přestupky stíhati z povinnosti úřední, neboť podle § 11 tohoto zákona byly dosavadní předpisy výslovně ponechány v platnosti a platí tedy i speciální ustanovení § 46 zák. čl. XX:1883 a nelze se odvolávat na generální ustanovení zák. čl. XL:1879. Nss uznal toto stanovisko stížnosti správným.

Podle § 39 zák. čl. XX:1883 má příslušný soud pokračovati nejen na stížnost vlastníka nebo pronajímatele honitby anebo jeho nájemce, ale

v případech §§ 29, 30 a 31 i z úřední povinnosti na oznámení, které učiní úřední nebo obecní představení, zřízení k udržování veřejného pořádku. V prvním odstavci § 46 se pak stanoví, že trestnost honebního přestupku se promlčí, jestliže pro honební přestupek u přestupkového soudu se nepodá stížnost aneb oznámení do 3 měsíců ode dne spáchání činu. Tato zákonná ustanovení byla zákonem z 25. června 1929 č. 98 Sb. změněna jen v tom směru, že z úřední povinnosti stíhají se nejen přestupky §§ 29, 30 a 31 zák. čl. XX:1883, nýbrž i ty přestupky tohoto zákona, které dosud bylo přípustno stíhati jen na žádost poškozeného. Na délce promlčecí lhůty stanovené v 1. odst. § 46 cit. zák. článku pro všechny přestupky honebního zákona, ať již jde o přestupky stíhatelné z úřední povinnosti čili nic, nebylo zákonem č. 98/29 Sb. nic změněno. Neníť v tomto zákoně o promlčecí lhůtě žádného ustanovení a podle § 11 tohoto zákona, pokud není v tomto zákoně jinak ustanoveno, zůstávají dosavadní honební předpisy nedotčeny. Poněvadž pak není zákonného ustanovení, podle kterého by pro všechny přestupky stíhatelné z úřední povinnosti platila promlčecí lhůta 6měsíční, a podle § 31 zák. čl. XL:1879 6měsíční lhůta promlčecí platí jen tehdy, neustanovuje-li zvláštní zákon jinak, platí pro přestupky zák. čl. XX:1883 promlčecí lhůta stanovená v § 46 tohoto zákona 3 měsíce.

Nař. rozhodnutí je založeno na právním názoru, že pro přestupek § 26 zák. čl. XX:1883 platí promlčecí lhůta 6měsíční, stanovená v § 31 zák. čl. XL:1879. Poněvadž nesprávnost tohoto právního názoru byla výše prokázána, musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.478.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: I. * Obecní resp. obvodní notář, který nevykazuje předběžného vzdělání podle zák. čl. XX:1900 a který byl přeložen na odpočinek před 28. říjnem 1918, nemá nároku na to, aby mu při úpravě odpočivných požitků podle zák. č. 70/1930 Sb. a vl. nař. č. 96/1930 Sb. byla pensijní základna stanovena na základě II. služební třídy. — II. Okolnost, že notáři takovému byla před převratem municipálním výborem přiznána pense ve výši 94% pensijní základny, nemá významu pro stanovení výše procenta při úpravě podle zák. č. 70/1930 Sb., byla-li mu při úpravě podle zák. č. 310/1924 Sb. pense vyměřena jen 90%.

(Nález ze dne 15. října 1934 č. 14.086.)

P r e j u d i k a t u r a: Ad I.: Boh. A 11.254/34.

V ě c: Vilém B. v B. proti ministerstvu vnitra o úpravu odpočivných požitků.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Usnesením municipálního výboru býv. župy bratislavské z 20. května 1912 byl st-l jako obvodní notář dán na odpočinek a byly mu vyměřeny odpočivné požitky na podkladě služební doby od 26. března 1878 v trvání 35 let ve výši 90% pensijní základny. Rozhodnutím municipálního výboru zmíněné župy z 20. prosince 1915 byl vzat zřetel